

7–8. — *I. J. Mitka*, Skulptura Šime Vulusa, Republika, 1970, 9. — *Ž. Sabol*, Šime Vulas (katalog), Osijek 1972. — *B. Gagro*, Šime Vulas (katalog), Zagreb 1973. — *G. Gamulin*, Vulas, Zagreb 1979. — *Z. Rus*, Šime Vulas (katalog), Zagreb 1980. — *G. Quien*, Od stvaranja do značenja (katalog), Split 1985. — *Z. Maković*, Skulptura Šime Vulusa (katalog), Zagreb 1987. D. Hč.

VULETIĆ-VUKASOVIĆ, Vid, kulturni povjesničar (Brsečine kraj Dubrovnika, 16. XII. 1853 — Dubrovnik, 10. VII. 1933). Završio je Učiteljsku školu u Arbanasima, potom je bio učitelj u Dubrovniku (1876–78; 1897–1916) i Korčuli (1878–97). Proučavao je i spašavao korčulansku spomeničku baštinu. Objavio je niz članaka i rasprava s područja povijesti, povijesti umjetnosti, arheologije i etnologije. Otkrio je čuveni grč. natpis iz ← III. st. u Lumbardi na Korčuli i bio jedan od prvih istraživača srednjovj. stećaka.

BIBL.: *Ulomci starogrčkog nadpisa iz otoka Korčule*, VjHAD, 1883, 4; *Stećci i starobosanske nekropole u Bosni, u Hercegovini, u Dalmaciji itd.*, Iskra (Zadar), 1892, 9–10; *Napomene o narodnom umjetu*, Dubrovnik 1913; *Imena i prezimena zlatara u Dubrovniku XV. vijeka*, Rešetarov zbornik, Dubrovnik 1931.

LIT.: *Z. Bojović*, Vid Vuletić-Vukasović, Zbornik otoka Korčule, II, Zagreb 1972. — *F. Oreš*, Počeci zaštite spomenika na otoku Korčuli, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1985, 11. R.

VULIČEVIĆ, Slobodan, slikar (Cetinje, 14. II. 1927). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1954 (I. Režek). Usavršavao se kod M. Tartaglie. Slikar gestualne apstrakcije i kaligrafskih znakova, izvedenih žestokim kolorističkim kontrastima (*Miješana tehnika*, 1973; *Crtež tušem*, 1974; *Pastel*, 1975). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Rovinju, Beogradu, Banjoj Luci, Puli, Velikoj Gorici i Milanu. Bavi se grafikom.

LIT.: *V. Maleković*, Slobodan Vuličević — slike i crteži (katalog), Zagreb 1976. — *M. Popović*, Slobodan Vuličević (katalog), Beograd 1976. — *R. Putar*, Slobodan Vuličević — mapa serigrafija, Zagreb 1981. — *I. Šimat Banov*, Slobodan Vuličević (katalog), Zagreb 1989. Ž. Sa.

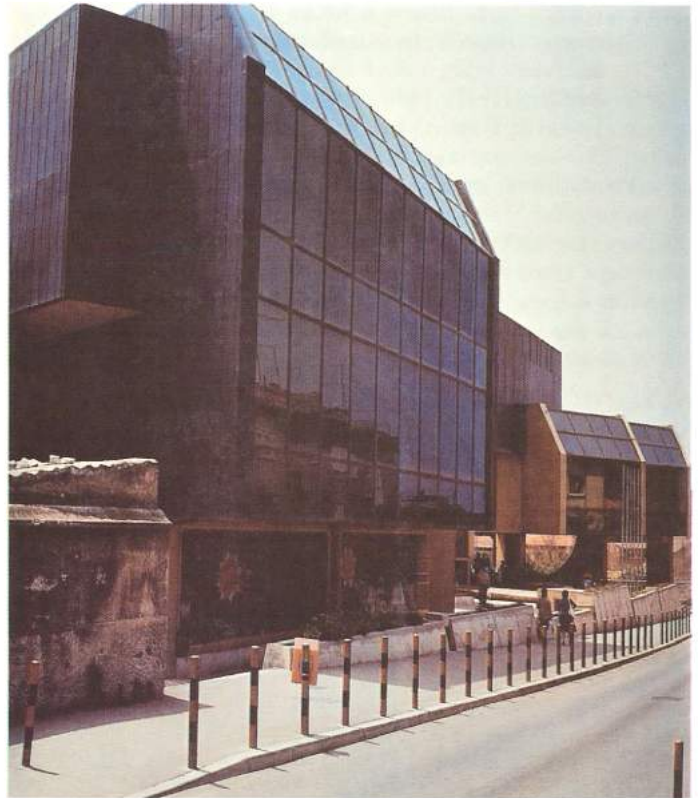
VULIĆ, Branko, arhitekt i urbanist (Banja Luka, 25. III. 1940). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1963 (V. Turina), potom diplomirao urbanizam 1972. na Institutu za urbanizam Sveučilišta u Parizu, a arhitekturu 1976. na École nationale supérieure des Beaux-arts u Parizu. Izrađuje urbanističke planove te planove za rekonstrukciju gradskih središta kao i projekte javnih i poslovnih zgrada.

U arhitektonskoj tvrtki »J. Willerval et Associés«, u kojoj djeluje 1970–93, izradio je urbanističke planove za gradove Lille i Bordeaux, projekte za uredske zgrade tvrtki Total, IBM, PFA i GMF u četvrti Défense u Parizu, poslovno-trgovački sklop TGU na Montparnasseu u Parizu te za muzeje moderne umjetnosti u Dunkerqueu i prirodnih znanosti u Rouenu. U okviru vlastita arhitektonskog ureda »Atelier AAC« (osn. 1993) realizirao je projekte za poslovni centar Knauf te uredske zgrade tvrtke EDF u Parizu. R.

VULIN, Ante, arhitekt (Pag, 12. VII. 1932). Diplomirao 1959. na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu, gdje od 1960. predaje. Izvanredni je član HAZU. Uz pedagoško djelovanje istražuje i teme zajedničkog i individualnog stanovanja te objekata javne namjene. Njegova su arhit. rješenja uspješna spoj suvremene arhitekture i lokalnih specifičnosti, što je posebice izraženo u projektima za objekte različite namjene na jadranskoj obali. Od mnogobrojnih projekata ističu se realizacije za: autobusni kolodvor (1971), Muzej grada Šibenika — rekonstrukcija i dogradnja Kneževe palače (1972), robnu kuću i poslovno-trgovački centar (1979, s Vlastom Vulin), provedbeni plan stambene zone Šubičevac (1984, s Vlastom Vulin), srednju školu (1988–89) — sve u Šibeniku, kao i realizacija projekta za kompleks crkve i knjižnice na Jordanovcu u Zagrebu (1988–95). Sudjeluje na natjecajima za: robnu kuću u Puli (I. nagrada, s M. Bošnjakom), pastoralni centar Split (I. nagrada, s Ivom Jurasom), osnovnu školu u Primoštenu (I. nagrada, 1978), stambenu zonu u Kninu (I. nagrada, 1980), arhitektonsko-urbanističko rješenje bloka Savska — Jukićeva — Pierottijeva u Zagrebu (I. nagrada, s Vlastom Vulin).

LIT.: *Ž. Čorak*, Salon poznatih vrijednosti, Telegram, 23. V. 1969. — *Ž. Domljan*, Arhitektura na 6. zagrebačkom salonu, ŽU, 1972, 17. — *S. Sekulić-Gvozdanović*, Izložba Jurja Matejeva Dalmatinca u Gradskom muzeju u Šibeniku, ČIP, 1975, 12. — *I. Maroević*, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176–177. — *G. Červar*, Arhitekt Ante Vulin i novi poslovni stambeni sklop u Šibeniku, ibid., 1981, 178–179. — *A. Pasinović*, Kubus na treću, ČIP, 1981, 335. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, Arhitektura, 1986, 196–199. — Arhitekti članovi JAZU, Rad HAZU, 1991, 437. F. Vu.

VULPE, Milan, slikar i oblikovatelj (Dubrovnik, 22. II. 1918 — Zagreb, 21. X. 1990). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1943 (V. Becić). Jedan

A. VULIN, robna kuća u Šibeniku

je od pionira grafičkoga dizajna u Hrvatskoj; vlastiti izraz oblikuje 50-ih i 60-ih godina. Bio je suradnik različitih tvrtki i zavoda (OZEHA, OZEBiH, »Interpublic«) i oblikovatelj tzv. kućnoga stila »Chromosa« i »Plive«. Oblikovao vinjete, znakove, oglase, plakate, prospekte, spomenice, kataloge, ambalažu, svijetleće reklame i izložbene paviljone. Djela mu se odlikuju čistoćom imaginacije i jednostavnim rješenjima, uz smisao za dosjetku i karakterističnu pojedinost proizvoda. Retrospektivna mu je izložba priredena u Zagrebu 1977.

LIT.: *L. Kavurić*, Milan Vulpe — retrospektivna izložba 1945–1977 (katalog), Zagreb 1977. Ž. Sa.

VUNAK, Dragutin, redatelj i scenarist (Pitomača, 9. II. 1925). Studirao na Arhitektonskome i Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Pohađao filmsku školu »Jadran-filma«. Jedan od utemeljitelja »Zagreb-filma«, studija za animirani film »Interpublica« te »Filmoteke 16«. Poetskim lik. jezikom

M. VULPE, čestitka tvrtke »Interpublic«

stvara originalne crtane filmove u kojima je redatelj, dramaturg, glavni crtač i scenograf. Izradio je oko sedamdeset crtanih filmova: *Ipak se kreće* (1957), *Mali vlak* (1959), *Čovjek i sjena* (1960), *Jabuka zvana ljubav* (1961), *Oteti konj* (1962), *Električna stolica je nestala* (1963), *Krava na granici* (1964) i dr. U idućem razdoblju realizirao filmove *Između usana i čaše* (1969, s motivima iz poezije F. Alfrevića) i *Vampirija* (1980, metafora na klasičan horror motiv). Samostalno ili u suradnji (sa Z. Pavlinićem i B. Dovnikovićem) radi kratke crtane filmove, a kao scenarist surađuje s V. Kristlom i Ivanom Vrbanićem (*Šagrenska koža*, 1960) te B. Dovnikovićem (*Znatiželja*, 1966). Autor mnogobrojnih element filmova »Filmoteke 16«. Napravio dokumentarno-animirani film o Zagrebu *Poruke iz davnine* (1988). — Bavi se oblikovanjem plakata, radi kolaže, aplikacije u bakru te crteže perom, kredom i ugljenom.

K. Ma.

VUŠKOVIĆ, Dujam Marinov, slikar (Split, oko 1400—1458/59). Prvi se put spominje 1429. kada je, zajedno s Ivanom Petrovim iz Milana, isplaćen

za oslikavanje kapele Sv. Dujma u splitskoj katedrali. God. 1448. obvezuje se u Šibeniku izraditi dva poliptiha, a 1452. barjak bratovštine. Iste se godine u Zadru obvezao oslikati i pozlatiti veliki rezbareni poliptih koji je za zadarske franjevce izradio Petar de Riboldis. Niz djela koja mu se pripisuju pokazuju utjecaje Blaža Jurjeva Trogirana i Ivana Petrova iz Milana, otkrivajući ga kao jednu od značajnih ličnosti dalm. kasnogotičkog slikarstva. — Dujmov sin *Marinko* također je bio slikar i djelovao je u Šibeniku. God. 1456—74. posredovao je pri vraćanju određenoga broja crteža koje je J. Čulinović bio uzeo od slikara Squarcionea u Padovi.

LIT.: P. Kolendić, Slikar Juraj Čulinović u Šibeniku, VJAH, 1920, str. 118—121. — C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split, 1959, str. 97—100. — D. Domančić, Freske Dujma Vuškovića u Splitu, Prilozi—Dalmacija, 1959. — T. Raukar, I. Petricoli, F. Švelec i Š. Peričić, Zadar pod mletačkom upravom, Zadar, 1987, str. 159—162. — I. Prijatelj, Pokušaj identifikacije Ivana Petrova iz Milana, Prilozi—Dalmacija, 1990. — E. Hilje, Zadarski slikarski krug u drugoj četvrtini 15. stoljeća, ibid. — K. Prijatelj, Splitska katedrala, Zagreb—Split, 1991. E. Hi.

D. VUŠKOVIĆ, detalj freske u kapeli Sv. Dujma u splitskoj katedrali